

a paup̄e obliuiscitur hō facillime
Vnde dicitur Eccl. ix. de illo paup̄e q̄
 ciuitatem obsessam p̄ suam sapi
 entiam liberauit: q̄ nullus deinceps
 recordatus est hoīs illius paup̄is.

Sequitur sermo tertius eiusdem.

Quā autē impleti sunt aē.
 Per istam r̄p̄i refectioē
 qua omnes sunt impleti
 intelligit̄ celestis refectio vbi erit
 plena facietas atq̄ repletio. Tria
 autē sunt loca. scilicet mūduus. infern⁹
 a celū. In mūdo nō est facietas
 aliqua. in inferno fames p̄petua.
 In celo est facietas plena. In mū
 do quidē est cib⁹ materialis a spū
 alis. a t̄n̄ neuter istorum faciat.
 Cibum autē materialem a corp̄ a
 lem diuersimode deus hōi p̄p̄a
 uit s̄m̄ statū ipsius. In primo ei
 statū. scilicet ante p̄d̄m̄ deus dedit hōi
 cibum fructū arborū. a ille cibus
 p̄petebat innocentie. Dedit enī
 tria genera fructū. Vnum quo
 nutrimur. aliū quo in vita con
 seruamur. tertium quo probare
 mur. De isto autē triplici fructu
 dicitur **Gen. iij.** Produxit dñs de⁹ de hu
 mo omne lignum pulch̄rū visū a
 ad vescendum suauē. quo ad p̄
 mū. Lignū etiam vite quo ad se
 cundū. Lignū q̄ sc̄e boni a mali
 quo ad tertium. **Gen. iij.** Dedit hōi in
 cibum olera herbarū. a hoc p̄ pec
 catū. Quia enim prius hō p̄cep
 tum dei contempsit a cibum retinuit;

manducauit: iō de paradiso in mū
 dum hunc tanq̄ in exiliū euz mi
 sit vt ibi de p̄d̄o suo p̄m̄iam agēt
 a ideo debet sibi sibi cibum olera h
 barū qui est cib⁹ penitentū. **Vñ**
 dixit eis dñs p̄ p̄d̄m̄ **Gen. iii.** Ma
 ledicta terra in ope tuo aē. Et seq̄
 tur. Spinas a tribulos germina
 bit tibi aē. Et isto cibo v̄sus est hō
 vsq̄ ad diluuiū. Tercio dedit de⁹
 hōi in cibum esum carnū a pisci
 um a hoc post diluuiū. Tunc enī
 humana natura est debilitata. a
 olera herbarū non habuerūt tan
 tam virtutē post diluuiū: nec ter
 ra tantam fertilitatē. a ideo deus
 humane fragilitati descendens:
 esum carnū a pisciū sibi concessit
Vnde dixit dñs post diluuiū noe
 a filiis eius **Gen. ix.** Tercio v̄i et
 tremor sit sup̄ cūda animātia ter
 re a sup̄ omne volūte celi a pisces
 maris: quasi oia olera v̄rentia tē
 didi vobis oia. scilicet ad manducandū
 In magnis t̄n̄ aiakib⁹ hō p̄didit
 dñitū: vt cognoscat p̄t̄ peccatū
 diminutā eē suā dignitatē. In mi
 nimis sic muscis a pulicib⁹ filis:
 vt cognoscat suā miseriam a vilitatē.
 In medijs at̄ sic pecorib⁹ a in
 mentis retinuit p̄pter suā n̄citatē
 Ita autē concessio de esu carnū a pi
 scium adhuc durat. In nullo at̄
 isto p̄ statum hō facietatē inue
 nit. **Ita** nec ante p̄d̄m̄ inieit satie
 tatē in fructib⁹ arborū. nec post ea
 in esu oley a herbarum. nec p̄ di
 luuiū eē mō in esu carnū a pisciū